

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Jonstoni|| Theatrvm|| Vniversale|| De Avibvs

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCCLVI.

VD18 90528921

Illustration: Tab. 47. Catharacta [...]

urn:nbn:de:gbv:45:1-11068

Tab: 47.

pud mare uicitant, cuius et spumam uorant. Thunno propter pisiculos, quos dentibus suis discerpunt, sequitur. Ad tonitrua adeo perhorrescit, ut sonitu exaudito, ex aere in mare decidat. Spuma inspersa adliuuntur, capiuntur adle-

ti. Cum, relicto mari, gregatim in *Aratus in Phaeno-*
terra aduerso uento reuolant, im-
minentis uenti indicium praebent.

Carnem habent probi odoris, par-

tem posteriore, quae sola li-

mum olet, si excipiatis.

CAPUT V.

*De Ansere Bassano, Phalacrocorace, Coruo
Syluatico, Nycticorace Gesneri et Graculo*

Palmipede.

*Gesner. in
Ornithol.
Hector
Becker in
descript.
Scotiae.*

Anser BASSANVS seu Scoticus incolis solendguse dictus avis est domestico anseri longior, sed minus lata, anserem tamen et forma et uoce per omnia referens. Nullibi, quam circa castellum Bas, uiribus humanis inexpugnabile reperitur, ad quod, incipiente uere, adpellunt. Tres uel quatuor primo tanquam speculatores aduolant, has aliquot post diebus reliqua multitudo insequitur, quod egregiorum uirorum relationi debemus. *Nidulan*tur in castri praedicti rupibus et construendis nidis tantam lignorum copiam comportant, ut auferentibus, qui illuc habitant, abunde in annum ex ea parte prospectum sit. *Oua* in rupibus deposita superposito pede altero, unde forte nomen a sole accepere, excludunt. Pullos delicatissimis piscibus nutricant. Quod si auolantes nouum uidere, illo abiecto, iterum se magno impetu immungunt. Tanta autem piscium ab ipsis euomitur copia, ut et praefidiariis arcis in cibum cedant. Habet intestinum quoddam paruum oleo singularis virtutis refertum. Ischiadem et arthritim sanare creditur. Pulli capti et asfi halecisnidorem emittunt. Caro est durior et uinum exigens, quod aliquoties experti sumus, cum anno MDCXXIII. in Scotia ageremus.

Ex adipe unguentum fit, quod cum comageno Plinii de bonitate certat.

PHALACROCORAX, quem cum coruo aquatico Plinii eundem

esce, uel exinde coniici potest, quod calueat, quaenam avis sit, inter historicos naturales non conuenit. Gesnerus, an sit illa, quae in Burgundia crotpescherot seu coruus pescator, cui unus pes est ad natandum palmipes, alter ad rapinam uncis unguibus armatur, sic, cum pisces in aqua adripuit, nec facile propter pondus uolare potest, pisces altero pede retinens, altero ad ripam nauigat, dubitat. Alii coruum aquaticum Plinii, phalacrocoracem, coruum syluaticum et graculum palmipedem easdem esse opinantur. Bellonius quidem similimam auem cum ea, cuius hic pro phalacrocorace ex Aldrouando iconem dedimus, exhibet, sed coruum aquaticum, cornicem marinam easdem Aristoteli aues esse et phalacrocoracem innuit. Gallis dicitur cormorant, quo nomine Angli a uem insigniunt, quae anguillas integras edit, per intestina elapsas rursus deuorat et uel nouies aliquando unam absorbet, priusquam retinuerit. Aldrouandus phalacrocoracem scribit esse capi *magnitudine*, rostro longo acuto et rubescente. *Capite* fere plumis nudo et cute recto, quae carnem substantia et colore aemulatur. Ex collo, uelut iubae, dependent, quales in capis cernuntur. In pedibus plumas quasdam aureas gestat. Solus inter palmipedes, fibro excepto, in arboribus sedet in iisque nidulatur aequa, in aqua marina, atque dulci degit. *Magnum stagnis damnum*, quod pi-

scēs